

Sygn. akt III CSK 235/18

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku B. F. i A. F.
przy uczestnictwie K. P. i A. P.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 lutego 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika A. P.
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 12 kwietnia 2018 r., sygn. akt I Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2018 r. Sąd Okręgowy w T. w sprawie o rozgraniczenie oddalił apelację wnioskodawców od postanowienia Sądu Rejonowego w T. z dnia 23 sierpnia 2017 r.

Uczestnik A. P. wniósł skargę kasacyjną, wskazując, że ani Sąd pierwszej instancji, ani Sąd Okręgowy nie przeprowadziły rzetelnego i merytorycznego postępowania dowodowego. Skarżący wskazał także na występujące w sprawie zagadnienie prawne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Uzasadnienie przyczyn kasacyjnych odbiega od treści i wymagań art. 398⁹ § 1 k.p.c. Skarżący skoncentrował się na wysłowieniu pokrzywdzenia zaskarżonym orzeczeniem oraz wskazaniem niedostatków w zakresie ustaleń, stroniąc od zarzutów jurydycznych, właściwych wymaganiom postępowania kasacyjnego.

Wprawdzie skarżący powołał się na „zagadnienie prawne dotyczące zakresu związania sądu dokonującego rozgraniczenia nieruchomości wcześniejszym orzeczeniem sądu w przedmiocie ochrony prawa własności”, jednak w istocie go nie sformułował i nie nadał mu wymaganej formy.

Poza tym skarga, także w części motywującej przyczyny kasacyjne, zmierza do podważenia ustaleń, co jest w postępowaniu kasacyjnym wyłączone (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).